Lietas arhīva Nr. C-1497-19/19
ECLI:LV:VRT:2019:0605.C71149719.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Alūksnē, 2019.gada 5.jūnijā

Vidzemes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Puriņa
ar tiesas sēdes sekretāri J.Āboliņu,
piedaloties sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Tet" pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei D. Teicei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē videokonferences veidā civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Tet" prasībā pret /pers. A/ par izlikšanu no dzīvokļa, parāda, nokavējuma procentu un likumisko procentu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2019.gada 16.janvārī (pēc trūkumu novēršanas 6.februārī) prasītāja sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Tet" (iepriekšējais nosaukums "Lattelecom") iesniegusi Vidzemes rajona tiesā prasību pret /pers. A/ par īres līguma izbeigšanu, izlikšanu no dzīvokļa, parāda, nokavējuma procentu un likumisko procentu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2018.gada 15.februārī starp prasītāju kā izīrētāju un atbildētāju kā īrnieci noslēgts Dzīvojamo telpu īres līgums Nr.LTC-L-18-259 par telpu īri /adrese/, ar kopējo platību 48,4m^2 (turpmāk – īres līgums).

2018.gada 15.februārī starp prasītāju un atbildētāju parakstīts nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese/ (turpmāk – dzīvoklis) pieņemšanas – nodošanas akts. Akts apliecinot, ka prasītāja ir nodevusi dzīvokli atbildētājas lietošanā.

Norādīts, ka īres līgums noslēgts 2018.gada 15.februārī un tas stājies spēkā 2018.gada 1.martā un ir noslēgts līdz 2019.gada 28.februārim, kā to paredz īres līguma 3.1.punkts.

Prasītāja no savas puses īres līguma nosacījumus esot izpildījusi, nodrošinot atbildētājai dzīvokli ar komunālajiem pakalpojumiem, kā arī nodrošinot iespēju netraucēti lietot dzīvojamo platību. Līdz prasības pieteikuma sagatavošanas dienai, ievērojot atbildētājas sniegto informāciju, dzīvokli lietojot tikai atbildētāja. Dzīvoklis neesot nodots prasītājai.

Prasītāja norādījusi, ka atbildētāja nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar īres līguma noteikumiem un likuma prasībām, jo kopš 2018.gada aprīļa mēneša nav maksājusi pilnu īres maksu un maksu par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem Īres līgumā noteiktajos termiņos un apmērā. Īres maksa saskaņā ar Īres līguma 1.2.punktu nolīgta 159,58 EUR mēnesī. Atbilstoši Īres līguma 2.2.punkta noteikumiem, papildus īres maksai atbildētājai ir pienākums norēķināties par pamatpakalpojumiem (aukstā ūdens piegāde un kanalizācijas ūdeņu novadīšana, karstā ūdens piegāde un kanalizācijas ūdeņu novadīšana, siltumenerģijas piegāde, kā arī sauso sadzīves atkritumu izvešana). Prasītāja laika periodā no 2018.gada 5.aprīļa līdz 2019.gada 4.janvārim ir izsniegusi atbildētājai desmit dzīvokļa maksājuma rēķinus un prasītāja neesot saņēmusi nevienu iebildumu no atbildētājas par izrakstīto rēķinu apmēru. Par parāda samaksas nepieciešamību atbildētāja esot brīdināta, tomēr parāds par īri un komunālajiem pakalpojumiem turpinot palielināties. Prasītāja parādu aprēķinājusi par laika periodu no 2018.gada aprīļa līdz 2019.gada 31.janvārim. Parāds par īri un komunālajiem pakalpojumiem līdz pat 2019.gada 15.janvārim neesot apmaksāts. Saskaņā ar īres līguma 2.6.punktu, atbildētājai bija pienākums iemaksāt prasītājas kontā drošības naudu 2 (divu) mēnešu īres maksas apmērā, t.i. 319,16 EUR, ko atbildētāja arī esot izdarījusi. Ņemot vērā, ka šī Īres līguma punkta nosacījumi noteic, ka drošības naudu prasītāja drīkst izlietot arī iespējamo zaudējumu segšanai, prasītāja šo naudas summu piesaistījusi 2018.gada novembrī, lai dzēstu kopējo īres līguma parādu, tādējādi kopējais parāds uz 2019.gada 15.janvāri ir 1447,11 EUR.

Norādīts, ka Īres līguma 2.7.punktā paredzēti nokavējuma procenti – 0,5% apmērā no kavētā maksājuma summas par katru nokavēto dienu. Prasītāja esot pieprasījusi atbildētājai veikt nokavējuma procentu samaksu, tomēr tie neesot samaksāti. Uz prasības celšanas dienu prasītāja lūdz piedzīt nokavējuma procentus, kas aprēķināti par laika periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2019.gada 15.janvārim un kopā veido 712,75 EUR.

Prasītāja uzskata, ka par laika posmu no 2018.gada 31.decembra līdz sprieduma izpildei prasītājai saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu un 1765.pantu no atbildētājas ir piedzenami likumiskie 6% gadā no piespriestās, bet nenomaksātās pamatparāda summas.

Prasību daļā par Īres līguma izbeigšanu un atbildētājas uzlikšanu no dzīvokļa prasītāja pamato ar īres līguma 3.5.punktu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2} panta pirmās daļas 1.punktu. Prasītāja norādījusi, ka Īres līgumā paredzētā īres maksa ir 159,58 EUR mēnesī un īres maksas parāds pārsniedzot trīs mēnešu īres maksas apmēru, kā arī kopš pēdējā maksājuma dienas ir pagājuši vairāk kā trīs mēneši, tāpēc ir pamats Īres līguma izbeigšanai.

Atbildētāja saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2}panta otro daļu, pirms prasības celšanas tiesā 2018.gada 28.augustā brīdināta par Īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvokļa bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas, turklāt, prasītājas pārstāvis regulāri sūtījis elektroniskus atgādinājumus un centies sazvanīt atbildētāju, lai risinātu saistību izpildi kopš 2018.gada aprīļa mēneša.

Mediācijas process strīda risināšanai pirms vēršanās tiesā nav izmantots.

Pamatojoties uz Civillikuma 1651.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1760., 1765.pantu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2., 12., 28.^{2}, 50.pantu un attiecīgajām Civilprocesa likuma normām prasītāja lūdz tiesu:

1. pieņemt šo prasības pieteikumu un ierosināt civillietu;
2. pievienot lietai prasības pieteikumam pievienotos rakstveida pierādījumus;
3. pieņemt zināšanai, ka prasītāja nepiekrīt izmantot meditāciju;
4. izbeigt starp prasītāju kā izīrētāju un atbildētāju kā īrnieci 2018.gada 15.februārī noslēgto Dzīvojamo telpu īres līgumu Nr. LTC-L-18-259 un izlikt atbildētāju ar visām mantām no dzīvokļa/adrese/, bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas;
5. piedzīt no atbildētājas prasītājas labā parādu 1447,11 EUR apmērā;

6. piedzīt no atbildētājas prasītājas labā nokavējuma procentus 712,75 EUR apmērā;
7. piedzīt no atbildētājas prasītājas labā visus tiesas izdevumus, kuru apmērs tiks precizēts uz tiesas dienu;
8. atzīt tiesības prasītājai par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet nenomaksātās pamatparāda summas.

Ar Vidzemes rajona tiesas tiesnese s 2019.gada 7.februāra lēmumu pieņemts SIA "Tet" prasības pieteikums pret /pers. A/ par izlikšanu no dzīvokļa, parāda, nokavējuma procentu un likumisko procentu piedziņu un ierosināta civillieta.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus tiesas noteiktajā termiņā nav iesniegusi.

2019.gada 29.aprīlī tiesā no prasītājas saņemti prasības pieteikuma grozījumi (lietas 86.-88.lapa), kuros norādīts, ka kopš 2019.gada 1.marta Īres līgums nav spēkā, jo ir notecējis tā termiņš, tāpēc prasījums izbeigt starp prasītāju kā izīrētāju un atbildētāju kā īrnieci 2018.gada 15.februārī noslēgto Dzīvojamo telpu īres līgumu Nr. LTC-L-18-259, pamatojoties uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2}panta pirmās daļas 1.punktu, ir zudis un prasītāja neuztur prasību šajā daļā.

Norādīts, ka atbildētāja dzīvokli /adrese/pēc Īres līguma termiņa notecējuma nav nodevusi izīrētājai ar pieņemšanas – nodošanas aktu, kā to paredz Īres līgums. Izīrētāja nav nodevusi arī Dzīvokļa atslēgas un izīrētājai nav iespējams ar īrnieci sazināties par dzīvokļa atbrīvošanu un nodošanu. Ievērojot minēto, prasītāja uztur prasījumu izlikt atbildētāju ar visām mantām no dzīvokļa /adrese/, bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas. Īres līgums neparedzot Īres līguma termiņa atjaunošanu un puses neesot vienojušās par Īres līguma termiņa pagarināšanu. Prasītājas ieskatā atbildētāja ir izliekama no dzīvojamās telpas bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas, pamatojoties uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta otro daļu un 6.panta otro daļu.

Prasītāja no savas puses Īres līgumā paredzētos pienākumus esot izpildījusi visā Īres līguma spēkā esamības laikā, kā arī pēc Īres līguma termiņa notecējuma, nodrošinot atbildētājai dzīvokli ar komunālajiem pakalpojumiem, kā arī nodrošinot iespēju netraucēti lietot dzīvojamo platību. Taču arī pēc prasības celšanas tiesā atbildētāja neesot veikusi rēķinu apmaksu Īre līgumā noteiktajos termiņos, kā to paredz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 12.pants. Īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem parāds laikā no 2019.gada 1.februāra līdz 2019.gada 28.februārim ir 116,66 EUR. Ievērojot minēto, kopējais parāds visā Īres līguma laikā par īri un komunālajiem pakalpojumiem ir 1563,77 EUR.

Norādīts, ka likums "Par dzīvojamo telpu īri" neparedz personas tiesības lietot dzīvojamās telpas bez atlīdzības, tāpēc prasītājas ieskatā laikā no 2019.gada 1.marta līdz 2019.gada 30.aprīlim no atbildētājas ir piedzenami zaudējumi īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem apmērā, jo šādu īres maksu prasītāja saņemtu no cita īrnieka, ja atbildētāja būtu atbrīvojusi dzīvojamo telpu. Dzīvokļa neatbrīvošana pēc Īres līguma termiņa notecējuma ir prettiesiska atbildētājas rīcība, kas tiešā cēloniskā sakarā ir radījusi zaudējumus prasītājai negūtās īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem apmērā.

Ievērojot minēto, no atbildētājas piedzenami zaudējumi par dzīvojamās telpas lietošanu īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem 586,98 EUR apmērā par periodu no 2019.gada 1.marta līdz 2019.gada 30.aprīlim.

Norādīts, ka uz prasības celšanas dienu prasītāja ir lūgusi piedzīt nokavējuma procentus, kas aprēķināti par laika periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2019.gada 15.janvārim un kopā veido 712,75 EUR. Nokavējuma procenti no 2019.gada 16.janvāra līdz 2019.gada 28.februārim ir 298,41 EUR. Līdz ar to prasītājai ir pamats prasīt nokavējuma procentu piedziņu 1011,16 EUR apmērā. Vienlaikus prasītāja lūdz piedzīt nokavējuma procentus tikai 10% apmērā no pamatparāda summas, proti, 156,37 EUR. Atbildētāja neesot apstrīdējusi izrakstītos rēķinus.

Pamatojoties uz Civillikuma 1651.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1760., 1765., 1779.pantu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2., 6., 12., 28.^{2}, 50.pantu un attiecīgajām Civilprocesa likuma normām prasītāja lūdz tiesu:

1) izlikt atbildētāju ar visām mantām no dzīvokļa /adrese/, bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas;

2) piedzīt no atbildētājas prasītājas labā parādu par īri un komunālajiem pakalpojumiem par periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2019.gada 28.februārim 1563,77 EUR apmērā;

3) piedzīt no atbildētājas prasītājas labā nokavējuma procentus par periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2019.gada 28.februārim 156,37 EUR apmērā;

4) piedzīt no atbildētājas prasītājas labā zaudējumus par periodu no 2019.gada 1.marta līdz 2019.gada 30.aprīlim 586,98 EUR;

5) piedzīt no atbildētājas prasītājas labā tiesāšanās izdevumus 400,23 EUR apmērā;

6) atzīt tiesības prasītājai par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet nenomaksātās pamatparāda summas.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve prasību uzturēja spēkā prasības pieteikuma grozījumos norādītajā veidā un apmērā, papildus paskaidrojot, ka prasības būtība un pamatojums ir aprakstīta iesniegtajā prasības pieteikumā un tā grozījumos, līdz ar to neko papildus nevēlas paskaidrot. Neskatoties uz to, ka dzīvojamās telpas īres līguma termiņš ir beidzies, atbildētāja nav izpildījusi saistību atbrīvot telpu. Prasītāja ir mēģinājusi sazināties ar atbildētāju, taču viņa nav sasniedzama.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies, par neierašanās iemesliem tiesai nav paziņojusi, nav lūgusi lietu izskatīt bez viņas klātbūtnes.

Par tiesas sēdes vietu un laiku atbildētājai paziņots Civilprocesa likuma 56.panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā – nosūtot pavēsti uz atbildētājas deklarētās dzīvesvietas adresi, līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1}pantu uzskatāms, ka atbildētājai par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots.

Pie šādiem apstākļiem tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu uzskata, ka lietu iespējams izskatīt bez atbildētājas klātbūtnes.

Motīvu daļa

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnībā sekojošu iemeslu dēļ.

No lietas 11.-14.lapā esošā 2018.gada 15.februāra Dzīvojamo telpu īres līguma Nr.LTC-L-18-259 kopijas redzams, ka starp prasītāju un atbildētāju laika periodā no 2018.gada 1.marta līdz 2019.gada 28.februārim pastāvēja īres tiesiskās attiecības. Dzīvojamās telpas īres līgumā puses vienojušās par līguma priekšmeta – dzīvojamās telpas /adrese/, ar kopējo platību 48,8 m^{2}, nodošanu lietošanā atbildētājai.

Dzīvojamo telpu īres līguma 3.1.punktā noteikts, ka līgums stājas spēkā 2018.gada 1.martā un ir spēkā līdz 2019.gada 28.februārim, tas ir, līgums noslēgts uz 1 (vienu) gadu.

Dzīvojamo telpu īres līguma 2.1. un 2.2.punktā puses vienojušās, ka īres maksa mēnesī ir 159,58 EUR un, ka atbildētāja papildus īres maksai norēķināsies par pamatpakalpojumiem (aukstā ūdens piegāde un kanalizācijas ūdeņu novadīšana, karstā ūdens piegāde un kanalizācijas ūdeņu novadīšana, siltumenerģijas piegāde, kā arī sauso sadzīves atkritumu izvešana). Līguma 2.4.punktā noteiks, ka īres maksas samaksa izdarāma 1 (vienu) reizi mēnesī par tekošo kalendāro mēnesi un maksas par komunāliem pakalpojumiem samaksa izdarāma 1 (vienu) reizi mēnesī par iepriekšējo kalendāro mēnesi.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.panta noteikumiem tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta otrās daļas noteikumiem dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam vai apakšīrniekam ir dzīvojamās telpas īres vai apakšīres līgums.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 12.panta noteikumiem dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos. Maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos un kārtībā.

Tiesai nav pamata apšaubīt faktu, ka atbildētāja nav norēķinājusies par īrēto dzīvojamo telpu un sniegtajiem pakalpojumiem par laiku no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2019.gada 28.februārim 1563,77 EUR apmērā, ko apstiprina lietā esošais parāda aprēķins (lietas 89.lapa).

Tādēļ prasība daļā par īres un pakalpojumu maksājumu parāda piedziņu ir apmierināma pilnībā, un no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams īres un pakalpojumu maksājumu parāds par laiku no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2019.gada 28.februārim 1563,77 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.panta noteikumiem ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.panta noteikumiem pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Dzīvojamo telpu īres līguma 2.7.punktā puses vienojušās, ka par līgumā noteikto maksājumu termiņu neievērošanu īrnieks maksā nokavējuma procentus 0,5% apmērā no nesamaksātās summas par katru nokavējuma dienu. Īrnieka izdarītie maksājumi, t.sk. arī pa daļām izdarītie maksājumi, vispirms ieskaitāmi nokavējuma procentu apmaksai un iepriekšējo parādu dzēšanai pēc izīrētāja ieskatiem un bez īpaša paziņojuma īrniekam. Līguma 2.8.punkts paredz, ka līgumā noteiktā nokavējuma procentu samaksa neatbrīvo īrnieku no līgumā noteikto saistību izpildes.

Prasītāja, saskaņā ar Līguma 2.7.punktu, aprēķinājusi un lūdz piedzīt no atbildētājas maksājumu nokavējuma procentus par laika periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2019.gada 28.februārim 156,37 EUR apmērā (aprēķins lietas 89.lapā).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētāja savas saistības lietā būtu izpildījusi un parāda summu būtu pilnībā vai daļēji samaksājusi. Atbildētāja nav apstrīdējusi lietā iesniegto parāda un nokavējuma procentu apmēru.

Līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā piedzenami nokavējuma procenti 156,37 EUR apmērā.

Prasītāja aprēķinājusi un lūdz piedzīt no atbildētājas zaudējumus par periodu no 2019.gada 1.marta līdz 2019.gada 30.aprīlim 586,98 EUR apmērā, kas prasītājai radušies par nesaņemtās īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem veidā. Prasītāja norādījusi, ka šādu īres maksu tā saņemtu no cita īrnieka, ja atbildētāja būtu atbrīvojusi dzīvojamo telpu.

Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Lietas 70.lapā atrodas prasītājas 2019.gada 3.aprīlī izrakstītais kārtējais rēķins Nr.PR001069 par 130,27 EUR un lietas 71.lapā atrodas prasītājas 2019.gada 5.martā izrakstītais rēķins Nr.PR000836 par 456, 71 EUR, kopsummā 586,98 EUR.

Tā kā pēc Dzīvojamo telpu īres līguma beigām atbildētāja nav atbrīvojusi dzīvokli /adrese A/, tiesa atzīst, ka prasītājai par periodu no 2019.gada 1.marta līdz 2019.gada 30.aprīlim radušies zaudējumi 586,98 EUR apmērā.

Prasītāja lūdz izlikt atbildētāju no dzīvokļa /adrese/, ar visām mantām, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

No lietas 59.lapā esošās izdrukas no Personu datu pārlūka redzams, ka atbildētāja /pers. A/ savu dzīvesvietu reģistrējusi /adrese/. Pārbaudot informāciju Personas datu pārlūkā konstatēts, ka adresē – /adrese/, nav deklarējusies neviena persona.

No likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2}panta pirmās un otrās daļas izriet, ka izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā dzīvojamās telpas īres maksu, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo telpu saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem, un ja izīrētājs pirms prasības celšanas tiesā vismaz mēnesi iepriekš rakstveidā brīdina īrnieku par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu.

No prasības pieteikumā minētā izriet, ka atbildētājai ir bijusi iespēja izmantot dzīvojamo telpu un pamatpakalpojumus un, ka parādi sākuši uzkrāties jau no 2018.gada aprīļa, tātad atbildētāja daudz vairāk nekā likumā paredzētie trīs mēneši nav maksājusi par īri un maksas pakalpojumiem.

No lietas 39.lapā esošā brīdinājuma redzams, ka prasītāja 2018.gada 28.augustā atbildētājai nosūtījusi brīdinājumu par no telpu īres līguma Nr.LTC-L-18-259 izrietošā parāda samaksu, lūdzot apmaksāt parādu un brīdinot, ka parāda nesamaksāšanas gadījumā prasītāja iesniegs prasību tiesā par parāda piedziņu, izlikšanu no dzīvokļa bez citas apdzīvojamās platības ierādīšanas.

No lietas 18.-38., 70.-72.lapā esošajiem prasītājas izrakstītajiem rēķiniem atbildētājai redzams, ka rēķinos tiek atspoguļota informācija par iepriekšējo periodu un ir redzams uzkrātā parāda apjoms.

Tātad ir pagājis ilgāks laiks no brīdināšanas par parāda esamību līdz prasības iesniegšanai tiesā nekā likumdevēja noteiktais – viens mēnesis.

Bez tam jau pēc prasības pieteikuma iesniegšanas tiesā, t.i. 2019.gada 28.februārī, ir notecējis 2019.gada 28.februārī Dzīvojamās telpas īres līguma termiņš.

Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta otrā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam vai apakšīrniekam ir dzīvojamās telpas īres vai apakšīres līgums, bet 6.panta otrajā daļā ir paredzēts – ja dzīvojamās telpas īres līgums ir bijis noslēgts uz noteiktu laiku, līguma termiņam izbeidzoties, īrnieka pienākums ir atbrīvot dzīvojamo telpu, izņemot gadījumu, kad līguma ietverta saistība, kas paredz īrnieka tiesības prasīt līguma pagarināšanu.

Dzīvojamās telpas īres līguma 3.1. punktā paredzēts, ka tas noslēgts uz vienu gadu, bet 3.3. punktā noteikts, ka līguma termiņu var pagarināt, līdzējiem savstarpēji vienojoties. Tiesai netika iesniegti pierādījumi, ka puses būtu vienojušas par līguma termiņa pagarināšanu. No tā, ka prasītāja 2019.gada 16.janvārī iesniedza prasību tiesā par dzīvojamās telpas īres līguma termiņa izbeigšanu, secināms, ka prasītāja noteikti nevēlas turpināt ar atbildētāju dzīvojamās telpas īres tiesiskās attiecības.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka ir likumīgs pamats prasības apmierināšanai arī daļā par īres līguma izbeigšanu un atbildētājas izlikšanu no dzīvojamām telpām.

Civilprocesa likuma 195.pantā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Latvijas Republikas Augstākas tiesas Civillietu departaments 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr. SKC-1331/2016 uzsver, ka jau vairākkārt (Senāta 2007.gada 4.aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-87/2007, Senāta 2010.gada 13.oktobra lēmums lietā Nr.SPC-166/2010), ir norādīts, ka Civilprocesa likuma 195.pantam ir imperatīvs raksturs un saskaņā ar to tiesa pati (*ex officio*) neatkarīgi no prasījumā izteiktajiem lūgumiem, noteic prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei

saņemt procentus uz likuma pamata (Civillikuma 1759.pants), kuru apmērs noteikts Civillikuma 1756. pantā.

Latvijas Republikas Augstākas tiesas Civillietu departaments 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr. SKC-1331/2016 norādījis arī, ka likumiskie procenti līdz tiesas sprieduma izpildei pēc sava satura vairs nav prasījums par uzturlīdzekļu maksāšanas, kredīta neatdošanas, preču vai pakalpojumu samaksas kavējuma sekām, bet gan prasījums sakarā ar tiesas sprieduma izpildīšanas kavējumu.

Tiesa atzīst, ka prasītājai ir tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% procentus gadā no nesamaksātās parāda summas 2307,12 EUR par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma pilnai izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu – pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Mantisko prasījumu kopsumma sastāda 2307,12 EUR (1563,77 EUR + 156,37 EUR + 586,98 EUR), par ko saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktu maksājama valsts nodeva 326,92 EUR (320 EUR plus 4 procenti no 173,12 EUR).

Par prasību par atbildētājas izlikšanu no dzīvokļa /adrese/, ar visām mantām, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 4.punktu, maksājama valsts nodeva 70 EUR apmērā.

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami samaksātie tiesas izdevumi: valsts nodeva 396,92 EUR (326,92 EUR + 70 EUR) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 EUR (maksājuma uzdevumi – lietas 8.-10., 93.lapa).

Kopā tiesas izdevumi ir 400,12 EUR, t.i. (326,92 EUR+70 EUR+ 3,20 EUR), kas no atbildētājas piedzenami prasītājas labā.

Prasītāja nomaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 EUR apmērā, bet faktiskie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 9,62 EUR (lietas 2.lapa). Starpība starp faktiskajiem un nomaksātajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 6,42 EUR piedzenama no atbildētāja valsts labā.

Civilprocesa likuma 204.^{1}pantā noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Šis termiņš nedrīkst būt garāks par desmit dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Līdz ar to arī nosakāms šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.panta pirmo daļu, 97., 190., 193., 204.^{1}pantu, tiesa

nosprieda:

Pilnīgi apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Tet" (iepriekšējais nosaukums SIA "Lattelecom") prasību pret /pers. A/ par izlikšanu no dzīvokļa, parāda, nokavējuma procentu un likumisko procentu piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/ (personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvietas adrese: /adrese B/) par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Tet" (reģistrācijas Nr.40003052786) maksājumu parādu 2307,12 EUR (divi tūkstoši trīs simti septiņi *euro* 12 centi), tajā skaitā pamatparāds 1563,77 EUR (viens tūkstotis pieci simti sešdesmit trīs *euro* 77 centi) par laika periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2019.gada 28.februārim, nokavējuma procenti 156,37 EUR (viens simts piecdesmit seši *euro* 37 centi) par laika periodu no 2018.gada 1.aprīļa līdz 2019.gada 28.februārim un zaudējumus 586,98 EUR (pieci simti astoņdesmit seši *euro* 98 centi) par laika periodu no 2019.gada 1.marta līdz 2019.gada 30.aprīlim, kā arī tiesas izdevumus 400,12 EUR (četri simti *euro* 12 centus).

Izlikt /pers. A/ (personas kods /personas kods/) no dzīvokļa /adrese/, kopā ar visām mantām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Atzīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Tet" tiesības saņemt no /pers. A/ likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no parāda summas 2307,12 EUR (divi tūkstoši trīs simti septiņi *euro* 12 centi) par laiku no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā līdz sprieduma pilnīgai izpildei, ievērojot Civillikuma 1763.pantā noteiktos procentu ierobežojumus.

Piedzīt no /pers. A/ (personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvietas adrese: /adrese B/) par labu valstij tiesas izdevumus 6,42 EUR (seši *euro* 42 centi) – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (6,42 EUR) jānomaksā: Tiesu administrācija, reģ.Nr.90001672316, konts LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka: Valsts kase, bankas kods: TRELLV22, mērķis: kods 21499 (ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi).

Uzdot /pers.A/kvīti par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu iesniegt Vidzemes rajona tiesā.

Noteikt /pers.A/sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā (Alūksnē).

Tiesnese I.Puriņa